

PERILLEN ELS ÚLTIMS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Els antics aiguamoxos, des de Roses fins a Pals, es veuen en perill de desaparició, a causa dels terraplenaments i dessecació fets per l'home ara que disposa, d'un temps ençà, d'uns mitjans i d'una capacitat inimaginable, la qual cosa pot comportar la pèrdua irreparable d'un reducte de fauna ornitològica de primer ordre.

Quatre nuclis de maresmes, encara que en diferent intensitat, es troben en perill i en situació de desaparèixer: la zona situada entre les desembocadures del Muga i el Fluvià, els estanys de Palau, la desembocadura del Ter i el Daró, els estanys de Castelló i la platja de Sant Pere.

Antigament, els maresmes ocupaven tota la part litoral de la zona de la badia de Roses i Baix Ter, comparables en importància a allò que ara és el Delta de l'Ebre, l'Albufera de València o les Tables de Daimiel. Els antics habitants del litoral empordanès sembla que s'havien adaptat als maresmes i en vivien. S'exportava la valca; la caça i, sobretot, la pesca

eren activitats florents. Però, poc a poc, els homes els varen fer dessecar, per tal de convertir-los en conreus productius; i en el segle XVIII la producció d'arròs assolí en algunes zones un nivell tan elevat en quantitat i qualitat, que convertiren l'Alt i el Baix Empordà en una de les regions arrosseres més prestigioses d'Europa.

ARRIBA L'HOME AMB LA SEVA DESTRUCCIÓ

Però vet aquí que amb l'esclat turístic va començar l'especulació i l'exploració incontrolada, sense cap mena d'ordenació del nostre litoral. "Ampu-

riabrava" (per què no Empúria-brava?) i Santa Margarida s'han construït sobre els estanys amb tota tranquil·litat, sense tenir en compte res més que el benefici d'uns pocs, ignorant tot allò que es malmetia: la riquesa ecològica, paisatgística, geològica, etc., etc.

Les quatre zones abans esmentades, sobretot la primera i l'última, es troben en perill imminent d'ésser drenades. La primera per a fer-hi una gran urbanització, Port Llevant, al terme de Castelló d'Empúries, i al terme de Sant Pere Pescador l'urbanització "Fluvianàutica", les quals convertirien la desembocadura del Fluvià en un port esportiu i una sèrie de cases. Poc a poc, dessequen la segona. I la tercera serà ocupada també per urbanitzacions i un port esportiu.

No podem romandre per més temps impassibles davant la destrucció del nostre patrimoni nacional i un dels valors estètics i científics de la nostra terra, per culpa dels interessos d'unes minories poderoses econòmicament parlant, que no corresponen en absolut amb els de la immensa majoria de la societat.

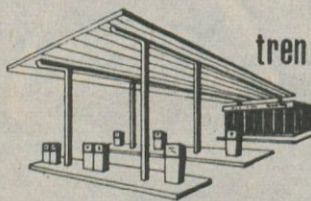
L'home necessita un paisatge adequat per al seu equilibri psíquic. Els pobles es despersonalitzen, les nostres ciutats perden la seva habitabilitat... És vital, doncs, conversar pertot arreu uns paisatges, en els quals l'home es pugui sentir home, es pugui individualitzar, es pugui sumergir en la natura, d'on ve i on acabarà.

Aquestes zones harien d'ésser protegides amb la constitució d'àmplies reserves. La seva importància es basa en tot el que anem a exposar ara.

IMPORTANCIA CIENTÍFICA I CULTURAL

En els aiguamolls empordanesos, s'hi troben vegetals ja rars en d'altres contrades, degut a la degradació de les platges i llacunes litorals del nostre país. S'hi troben, així mateix, espècies zoològiques, rares per la mateixa

servicio estación

tren de lavado rápido

limpie y simunice su coche
con la última novedad del

**SUPER
POLISH**

120 coches hora garantizados